

SCHRAMMEL IMRE
Naplójegyzetek

Az Iparművészeti Múzeum Kupolatermében megnyílt Fekete Gyuri kiállítása. Rengetegen voltak, így a kiállítást érdemben megnézni nehéz volt. Elmegyek pár nap múlva és megnézem alaposan.

Budapest, 2012. szeptember 30.

Bágyatag az idő, mint ami nem tudja eldönteni, hogy hűljön, vagy melegedjen. – Gyuri munkáin elmélkedem. Az ő tárgyai a bizánci Maximinianus trónjának, a kínai bronzedényeknek, Nagy Károly ereklyetartójának, S. Schutermeier *Úrmutatójának* a rokonai. A hangsúly nem a kifejezés milyenségén, hanem az anyagokon, a megmunkálás finomságán, a tökéletes befejezettségen van. *A verduni Madonna* aranyból készült, értékes drágakő – berakásokkal, trébelt, aranyozott ezüsből a háttér, filigrán munka, zománcberakás. Ennek az összhatása az értékes anyagok kápráztató gazdagságán nyugszik.

Gyuri munkáiban ez a szándék látszik, csupán századunkban az értékes anyagok helyett fát használ. Azonban a nemes fák gondos megválasztása a famozaikok készítésénél elárulja, hogy szándékában ugyanaz, mint az idézett példák. Balgaság lenne azon elmélkedni, hogy ez képző-, vagy iparművé-

szet-e. Művészet a mesterségben jártas alkotó legmagasabb szintjén.

Budapest, 2012. október 11.

Tovább gombolyítottam Gyuri kiállításának fonalát. További érvek jutottak eszembe munkái mellett. Az ikonok hasonlóak az ő felfogásához. A régiek mindig valami fontosnak, szentnek tartott dolgot építettek körül falakkal (templom), arany sugarakkal (monstrancia), díszes kerettel, fedőlappal (ikon). Változott a korunk, és ma a hitelenség dominál, ami abban nyilvánul meg, hogy mindent lerántunk a sárba, kigúnyolunk, kinevetünk, értéktelen kacatként kezelünk. A konceptuális és a minimál art korszakában az ereklye gondolata is támadásra ingerli a liberalizmus híveit. És akkor megjelenik valaki és a régi kézműves mesterek alázatával, nemes keretbe foglal olyan emlékeket, melyek neki a legfontosabbak. A nagymama tekintete, elhunyt felesége szemüvege, hazája jelképei, felesége képe stb. Ez most teljesen anakronisztikusnak tűnhet. Akkor, amikor a Szent Koronát nevezhetik micisapkának, a Szent Jobbot húscafatnak, valószínűtlen, hogy valaki a legnagyobb tisztelettel és szeretettel gondoljon az övéire, a hazájára, annak jelképeire és hitének szimbólumaira.

Nagyon fontos, hogy Gyuri előlépett ezzel, mert korszerű, nem korszerű, ezek az emberi gesztusok is

a művészet világába tartoznak, és ő ezt őszintén így gondolja.

Jákob lajtorjája